

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 546 — 14 ΙΟΥΝΙΟΥ — 1887. ΛΕΠΤΑ 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς δόδοι Σταδίου, ἀριθ. 32.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ ΙΒ.—ΑΡΙΘ. 588

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΕΜΠΡΗΣΤΗΣ. Μυθιστορία Ἡλ. Βερτέ.—Με-
τάφρασις Α. Β.

ΚΗΠΟΥΡΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΝ ΔΡΕΣΔΗ.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ, ὑπὸ Σπυρ. Κ. Παπαγεωργίου.

ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ, ὑπὸ Κ. Δ. Καπράλου.

Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΙΣ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ.

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΠΕΡΙ ΛΕΣΣΕΥ.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Τὸν τὸν τίτλον Hellenische Erzählungen (‘Ἐλληνικὰ διηγήματα) ἔξεδόθησαν κατὰ μετάφρασιν τοῦ γνωστοῦ ἀκαταπονήτου καθηγητοῦ κ. Α. Βόλτε ἐνί κομψῷ βιβλίῳ ἐξ ἔργα τῆς συγχρόνου ἡμῶν διηγηματογράφιας. Τόσῳ μᾶλλον δ' εὐχάριστος δὲ τὴν καθ' ἡμέρας λογοτεχνίας είνε ἡ δημοσίευσις τοῦ βιβλίου τούτου, καθόστοι ἀποτελεῖ μέρος δημιώδους φιλολογικῆς βιβλιοθήκης καὶ μέλειν νὰ κυκλοφορῇ κατὰ μυριάδας ἀντιτύπων παρὰ τῷ γερμανικῷ κοινῷ, πωλούμενον ἀντὶ 50 φοινίκων, ἤτοι 62 μόνον λεπτῶν περίπου. Τοῦ βιβλίου προτάσσεται ἐμβριθής πρόλογος τοῦ μεταφραστοῦ περὶ τῆς ἐλληνικῆς γλώσσας καὶ τῆς συγχρόνου ἡλικινῆς λογοτεχνίας, περιέχοντας δ' ἐν ταῖς 115 σελίσι τοῦ κειμένου κυρίως μὲν ἡ Ἀμαραλλίς, τὸ ἐν τῇ ‘Ἐστίᾳ’ τὸ πρώτον δημοσιευθὲν διηγήματα τοῦ κ. Δροσίνη, οὗ καὶ ἡ εἰών παρατίθεται ἀρχὴ τῆς γερμανικῆς μεταφράσεως. Συμπληροῦσι δὲ τὰς ὑπόλοιπους σελίδας: ἡ Μαγδαληνὴ τοῦ κ. Παλαῦ, διηγήματον ἐπίσης δημοσιευθέντον ἐν τῇ ‘Ἐστίᾳ’, ὁ Σοριαρός, ἔμετρος παράδοσις τοῦ κ. Βιζυηνοῦ, ἡ Ἀσήμιον καὶ ἡ Βασίλισσα τῷ Γρογόρω, ἀθηναϊκὸν παραμύθιον δημοσιευθέντον διηγήματος τοῦ κ. Βικέλου περὶ τῆς κυρίας Μαριάννης Καρπούρογλου. Τὸ βιβλίον ἔτυχεν ἀρίστης ὑπόδοχης παρὰ τῷ γερμανικῷ κοινῷ καὶ ἡξιώθη εὐμενεστάτων κρίσεων ὑπὸ τοῦ γερμανικοῦ τύπου. Νέα δ' ἀφορμὴ παρέχεται ὅπως θερμά ἐκχράσωμεν εὐχαριστήρια τῷ λογίῳ μεταφράστῃ, ἐπὶ τῇ ἀδιαλείπτῳ αὐτοῦ μεριμνῇ ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τῶν προβότων τῆς ἐλληνικῆς λογοτεχνίας παρὰ τῷ γερμανικῷ λαῷ.

— Μετάφρασις λίαν ἐπιτυχῆς τοῦ ‘Παπᾶ Ναρκίσσου’, τοῦ ἐν τῇ ‘Ἐστίᾳ’ τῷ πρώτον δημοσιεύθεντος διηγήματος τοῦ κ. Βικέλου ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ κ. Βόλτε ἐν τῷ φιλολογικῷ παραρήματι τῆς ‘Ἐφημερίδος τῆς Φραγκφούρτης’.

— Παρεστάθη ἐσχάτους ὑπὸ σπουδαστῶν ἐν Ζυρίχῃ τῆς Ελβετίας ἡ ‘Αρτιγόρη τοῦ Σοφοκλέους ἐλληνιστὶ μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας.

— Βιβλιογραφίαν περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Στρατήγη μεταφράσεως τοῦ Φάοντ, τῆς ἐν Ἀχαΐᾳ περιτηγήσεως τοῦ κ. Κ. Δ. Καπράλου ‘Ανὰ τὸ ὅρη’ καὶ ἄλλων ἄρτι ἐκδιθέντων ἐλληνικῶν φιλολογικῶν ἔργων δημοσιεύει ἐν τῇ Magazin für die Litteratur des In-und Auslandes ὁ καθηγητής κ. Α. Βόλτε.

— ‘Ηράτο, καθ' ἀ προανηγγείλαμεν, ἡ δημοσίευσις τῶν περὶ τῆς φεδρουσιριανῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1840 χειρογράφων καὶ ἄλλων ἀνεκδότων ἐπιστολῶν τοῦ Heine ἐν τῷ ἐγκρίτῳ γερμανικῷ περιοδικῷ ‘Deutsche Dichtung’.

— Τὸ Ἀγγλικὸν ναυαρχεῖον, προτιθέμενον νὰ ἀναθεωρήσῃ τὸν ὑδρογραφικὸν αὐτὸν χάρτην τοῦ Δίγαίου Πελάγους, ἀπέστειλε τὸ πολεμικὸν ἀτιμόπλοιον ‘Σιλεσίαν’ ἵνα ποιήσῃ νέας ὑδρογραφικᾶς καταμετρήσεις. ‘Ἡδη τὸ ἀτιμόπλοιον, ἔχαλονθουθοῦν τὴν ἐργασίαν ταύτην, ἐπεράτωσε τὰς ὑδρογραφικᾶς καταμετρήσεις τοῦ Παγαστηκοῦ κόλπου καὶ ἀνεχωρησεν εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπως καὶ ἐκεῖ ποιήσῃ τὰς αὐτὰς καταμετρήσεις.

— Τὸν προσεχῆ Νοέμβριον συμπληροῦντα τριακόσια ἔτη ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Φλαμανδοῦ συγγραφέως Just van den Vondel. ‘Ἐν Ὁλλανδίᾳ δὲ καὶ ἐν Βελγικῇ γίνονται ἀπὸ τοῦδε παρασκευαὶ πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς τριακοσίας ἑπτετού τῆς γεννήσεως αὐτοῦ. Ἡ Ὁλλανδικὴ ἀκαδημία τὰς ἐπιστημῶν θὰ ἐργάσῃ τὴν ἡμέραν ἐκείνην δι’ ἐκτάκτου συνεδρίσεως, ἥδη μετάσχωσι καὶ τὰ μέλη τῆς ἐν Βελγικῇ φλαμανδικῆς ἀκαδημίας. Ἐν πάσαις δὲ ταῖς τεγγάλαις φλαμανδικῆς πόλεσι τῆς Βελγικῆς καὶ καθ' ὅλην τὴν Ὁλλανδίαν θὰ γίνωσι κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην πομπαῖ, ἀναγνώσματα ἐν σύλλογοις κλπ. καὶ ὅδη διαγνωστιν ἀπὸ σκηνῆς δράματα ποιηθέντα ὑπὸ τοῦ Vondel καὶ ἄλλα ἀναφερόμενα εἰς τὸν βίον αὐτοῦ.

— Η βασίλισσα τῆς Ρουμανίας μεταφράσασα εἰς τὸ ρουμανικὸν τὰ ἀπομνημονεύματα τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας, ἀτίνα θέλει ἐκδόσεις χάριν τοῦ λαοῦ εἰς τιμὴν προσιτήν τοῖς πᾶσι, ὥθελει πέμψει εἰς τὴν βασίλισσαν τῆς Ἀγγλίας ὡς τεκμήριον σεβασμοῦ ἐν ἀντίτυπον πολυτελές τετυπωμένον.

— Η ὥρτη τῆς πεντηκονταετηρίδος τῆς βασιλίσσης της Βικτωρίας δὲν εἶναι μόνον ἐμίκην ἡ πανήγυρις, ἀλλὰ καὶ πηγὴ ἀδροτάτων κερδῶν ἐπ' ὄχαλῳ στιχουργῶν καὶ ἄλλων λογίων. ‘Ο λόρδος Τεννυσών, ὁ ποιήσας τὴν φύδην τοῦ ἱωθίλαιου, ἔλαβεν ἀμοιβὴν ἐπτακοσίας λίρας στερλίνας. Η φύδη αὕτη σύγκειται ἐξ ἑδομογικοντα στίχων’ ὧστε δὲ μισθὸς τοῦ ποιητῶν είναι 10 λίραις ἀνὰ στίχον! ‘Ἀλλως δὲ τὸ Τεννυσών λαμβάνει συνήθως τὴν αὐτὴν ὡς ἔγγιστα ἀμοιβὴν ἐπὶ πάντος δόλου στιχουργάματος περὶ αὐτοῦ δὲ δύναται τις να εἴπῃ διτεῖ ἐπὶ μὴ εἶναι δὲ ἀρίστος τῶν ποιητῶν ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Όμηρου, είναι θεσσαίως ὁ ἀκριβώτερον’ παντὸς ἄλλου πωλῶν τὸ ποιήματό του. Οἱ ἀρχαῖοι δαιδοί, δημόδοιος, δι Φήμιος κλ., δοσοὶ ἢδον τοιχοί ἀκριβῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς τῶν ἀνάκτων, καὶ ἀπέλαυνον ἐπὶ τούτοις μεγίστων τιμῶν, ἥσαν μὲν ἀναντιρρήτος οὐχ ἡττον τοῦ Τεννυσώνος ἀξιόμεσθος, ἀλλ’ ἡ ἀμοιβὴ αὐτῶν συνίστατο μόνον εἰς τὴν τέρψιν τῶν ἀκρωμάτων.

Κατὰ τὴν γενομένην τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐκλογὴν πρυτάνεως τοῦ ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου διὰ τὸ ἀκαδημαϊκον ἔτους 1887-1888 ἐξέλεγχο τοιούτος ὁ καθηγητὴς τῆς φαρμακολογίας κ. Θεόδ. Ἀφεντούλης, λαζών Ψήφους 35, τοῦ κ. Σ. Στρέτι λαζόντος Ψήφους 15.

— Η συγκόλλησις καὶ τοποθέτησις τῶν ἐν Όλυμπίᾳ ἀγαλμάτων, ἡ γενομένην ὑπὸ τοῦ ἐκ Βεροίων μετακληθέντος ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως γάληπου τοῦ κ. P. Γρύντερ ἐπερατωμάτων τοῦ φαρμακολογίας κ. Θεόδ. Ἀφεντούλης, λαζών Ψήφους 35, τοῦ κ. Σ. Στρέτι λαζόντος Ψήφους 15.

— Η συγκόλλησις καὶ τοποθέτησις τῶν ἐν Όλυμπίᾳ ἀγαλμάτων, ἡ γενομένην ὑπὸ τοῦ Στρατήγη μεταφράστης τοῦ Διός της φεδρουσιριανῆς περὶ τῆς φραγκφούρτης.

— Επομένως τοῦ Διός της φεδρουσιριανῆς περὶ τῆς φραγκφούρτης τοῦ Διός, αἱ μετάπολεις, η Νίκη τοῦ Παιανίου καὶ ἡ Ἐρμῆς τοῦ Πραξιτέλους, οὖς συνεπληρώθησαν διὰ γύψου καὶ αἱ ἐλλείπουσαι κνήμαι.

— Ήρώων ἐν Ερμούπολεις. ‘Ἄπο τοῦ 1840 καὶ ἐντεῦθεν πολλάκις ἐγένετο λόγος ἐν τοῖς δημοτικοῖς συμβουλίοις τοῦ δήμου Ερμούπολεως περὶ ιδρύσεως κεροταραφίνου κατὰ τὸν λόφον Δῆλη, ἤτοι μνημείου εἰς ἀνάμνησιν τῶν πρώτων τῆς πόλεως οἰκιστῶν καὶ πάντων τῶν ἐν τῷ δουλῷ καὶ ἐλευθέρῳ ‘Ελλάδος πεσοντών κατὰ τὸν λόφον τῆς ανεξαρτησίας ἡμῶν ἀγῶνων καὶ ἀτάφων κειμένων. Τὸ ἔργον ἔλαβε τὴν πρώτην ἐπίσημην ἀναγνώρισιν κατὰ τὸ 1858 δημητροῦντος τοῦ μαρακίτου Αμβρ. Δαμαλᾶ, καὶ ὡνομάσθη ‘Ηρῷος’, ἔκποτε δὲ τρία ἄλλα δημοτικά Ψήφισματα ἐγκεκριμένα παρὰ τῆς νομαρχίας ἐξεδόθησαν, ὃν τὸ τελευταῖον κατὰ τὸ 1880, ἤτοι καθ' ἧν ἐποχὴν ἐξεδόθη τὸ καλλιτέχνημα τοῦ ‘Ηρῷου’ εἰς